

Mál nr. 145/2015
M og
vátryggingafélagið V v. stjórnendatryggingar.

**Krafa um bætur úr stjórnendatryggingu vegna mistaka þjónustuaðila sem lýsti ekki kröfu í
þrotabú innan tilskilins frests þ. 18.7.2009.**

Gögn.

1. Málskot móttengið þ. 14.4.2015 ásamt fylgiskjölum 1-7
2. Bréf V dags. 19.5.2015 ásamt fylgiskjölum 1-12

Málsatvik.

M krefst bóta úr stjórnendatryggingu vegna mistaka þjónustuaðila, lögmanns M sem lýsti ekki kröfu M í þrotabú X innan tilskilins frests. M byggir á því að tjón M hafi ekki komið í ljós fyrr en með dómi Hæstaréttar Íslands þ. 10.5.2012 í máli 459/2011 og hafi því krafan verið gild og viðurkennd allt til þess tíma að dómur Hæstaréttar var kveðinn upp. M byggir kröfu sína á ákvæði í vátryggingaskilmálum þar sem segir að vátryggjendur bæti tjón M sem stafi af ábyrgð sem þjónustuaðili ber lögum samkvæmt gagnvart M vegna brots á faglegri skyldu. Þá telur M að túlka verði ábyrgðarsviðið vítt og vátryggjanda í hag. Þá segir M að aldrei hafi af hálfu M verið litið svo á að tjón hefði orðið fyrr en með ofangreindum dómi Hæstaréttar Íslands. Þá hafnar M því að um fjárfestingar M hafi verið að ræða sem sé forsenda kröfu hans í ofangreint þrotabú.

V hafnar bótaskyldu og segir að tjónstilvikið falli utan við bótasvið vátryggingarinnar. Tryggingin sé fyrst og fremst ákveðin kröfugerðartrygging í eðli sínu ábyrgðartrygging og í því felist að eingöngu kröfur sem gerðar séu innan tilkynningarfrests samkvæmt vátryggingarskilmálum njóti tryggingarverndar. Af því leiði að krafa njóti ekki vátryggingarverndar þó að vátryggingaratburður hafi átt sér stað á vátryggingatíma ef krafan er ekki gerð innan vátryggingartímabils. Þá segir V að vanræksla/mistök þjónustuaðilans hafi átt sér stað þ. 18. júlí 2009 þegar hann vanrækti að lýsa kröfu í þrotabú X. Af gögnum málsins megi ráða að M hafi fljótlega orðið var við að kröfu hans var lýst of seint í búið. Þá segir V að af dómi Hæstaréttar í málinu nr. 456/2011 þygi ljóst að M hafi uppgötvað mistökin þegar nauðasamningur X var staðfestur af héraðsdómi Reykjavíkur þ. 18. ágúst 2010 og í allra síðasta lagi þ. 17. nóvember 2010 þegar M fékk bréf frá X þar sem greiðsluskyldu var hafnað með þeim rökum að kröfur málsskotsaðila hafi fallið niður vegna vanlýsingar. V telur því að krafa M sé fyrnd og vísar V til 2.mgr. 52. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004. Þá segir V að ekki liggi fyrir dómur eða úrskurður sem fjallar um bótaskyldu þjónustuaðilans né liggi fyrir hvert umfang tjónsins hafi verið og ekki sé vikið að skaðabótaskyldu þjónustuaðilans í dómi Hæstaréttar í máli nr. 459/2011 né hvert umfang tjón M sé. V telur því að M hafi ekki fullægt því ákvæði vátryggingaskilmála að skilgreina hvert tjón hans sé. V telur einnig að M hafi vanrækt upplýsingaskyldu sína við endurnýjun vátryggingarinnar en M hafi borið skylda til að tilkynna vanrækslu þjónustuaðilans svo fljótt sem kostur var eða í síðasta lagi þ. 17.11.2010. Þá segir V að tapaðar fjárfestingar séu sérstaklega undanþegnar bótaskyldu og hafnar því að fjármunir M sem ávaxtaðir voru á innlánsreikningum hjá Straumi Burðarás hf. geti ekki flokkast til fjárfestinga og því sé ljóst að tjón M falli ekki undir tryggingu þá sem hann geri kröfu í.

Álit.

Trygging sú sem hér ræðir um telst vera skaðatrygging í skilningi laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 og því gilda ákvæði 1. mgr. 52. gr. laganna um fyrningarfrest krafna sem gerðar eru í trygginguna. Krafa M fynnist á 4 árum frá lokum þess almanaksárs sem vátryggður fékk nauðsynlegar upplýsingar um þau atvik sem eru grundvöllur kröfu hans skv. ofangreindu lagaákvæði. Upphaf fyrningartíma er í allra síðasta lagi við áramótin 2010-2011, þar sem M fékk bréf frá X þ. 17.11.2010 þar sem greiðsluskyldu var hafnað með þeim rökum að kröfur málsskotsaðila hafi fallið niður vegna vanlýsingar. M var á þeim tíma fyllilega ljóst að kröfu hans hafði verið hafnað vegna mistaka þjónustuaðilans og frá þeim tíma byrjar fyrningarfrestur að líða í síðasta lagi. Krafa M um bætur úr stjórnendatryggingu hjá V er því fyrnd og þegar af þeirri ástæður kemur ekki til greiðslna úr tryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr stjórnendatryggingu hjá V.

Reykjavík 9.6.2015.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.